

Drammens Kvinnelige Roklubb 1945-1987 av Aud Sandengen

I Drammens Tidende 31. august 1945 kunne man lese følgende:

”5 unge drammens-damer startet i går Drammens Kvinnelige Roklubb

Fra og med i går har byen også sin kvinnelige roklubb. På møte i går hos frk. Cecilie Resch ble det bestemt at byens unge damer også skulde få anledning til å ta del i den herlige rosport. Ved velvillig bistand fra Drammens Roklubs side er en båt blitt stillet til damenes disposisjon. I den første tid vil også klubben bli hjulpet med instruktør og i det hele tatt med råd og dåd så langt som råd er.

De 5 energiske damer som har tatt initiativet til klubben er: Lillian Onsager, Liv Ødegård, Gerd-Rydgren Knudsen, Eva Myklegaard og Cecilie Resch. Foruten disse var ytterligere 3 damer til stede, slik at klubben ved starten består av 8 damer, det vil med andre ord si 2 firerlag. Under et besøk i redaksjonen forteller en av de unge damer at klubben skal drive både konkurranse- og stil-roing og at man allerede i år håper å delta i race. Et av klubbens medlemmer skal i den nærmeste framtid til Amerika og vil under oppholdet der forsøke å få kjøpt en båt.

De unge damer fortjener all honnør for sitt initiativ og vi ønsker dem alt godt i starten. Det vil i neste uke bli avholdt et møte på Central hotell hvor alle byens damer som har interesse av roing oppfordres til å møte. Møtet vil bli kunngjort ved annonse.”

Ro-interesserte damer.

Vi har tenkt å starte Drammens kvinnelige roklubb.

Interesserte bes møte på Central Hotell torsdag den 6. september kl. 7.30 presis.

Lillian Onsager - Gerd Rydgren-Knudsen - Liv Ødegård - Cecilie Resch

Faksimile fra Drammens Tidende og Fremtiden 1. september 1945.

Deretter følger nok en ”pressemelding” i Drammens Tidende:

”50 nye drammensdamer går inn for rosporten

Det første møte i Drammens Kvinnelige Roklubb, torsdag.

Drammens Kvinnelige Roklubb holdt torsdag sitt første møte på Central Hotell. Det var stort frammøte og ditto stemning. Ca. 50 unge piker satt benket rundt bordet da Gerd Rydgren-Knudsen ønsket velkommen og gav en kort orientering om det fremtidige arbeid.

Det ble vedtatt at følgende skulde være med i et foreløpig styre:

Lillian Onsager, Gerd Rydgren-Knudsen, Eva Myklegaard, Liv Ødegård, Cecilie Resch.

Videre skal det holdes basar og utlodning utover vinteren for å få penger i kassen. Under en gymnastikklærerinne skal klubben ha gymnastikk og trening i vinter for å kunne møte sesongen i fin form. Diskusjonens bølger gikk høyest da klubbens farger skulde bestemmes. De ble foreløpig vedtatt. Likeledes ble kontingenten satt til kr 20, og samtlige meldte seg inn som aktive medlemmer, bl.a. innfant seg 2 damer som hadde rodd i 40 år, og som fremviste at man verken får store muskler eller bred bak av å ro, så de flestes redsel for dette nå kan settes ut av betraktning. Møtet ble deretter avsluttet med takk for god tilslutning av frk. Gerd Rydgren-Knudsen, og bare vent til neste år kommer Drammens Kvinnelig Roklubb for full stim.”

Det første styret i DKR:

Foran fra venstre: Gerd Rydgren-Knudsen, Cecilie Resch, Eva Myklegaard.

Bak fra venstre: Marit Aabye, Liv Ødegaard, Lillian Onsager

Den konstituerende generalforsamlingen i Drammens Kvinnelige Roklubb ble avholdt 4. oktober 1945. Formannen i Oslo Kvinnelige Roklubb, Ellen Iversen, og formannen i Drammens Roklub, Alf Møller, var til stede og svarte på spørsmål. Disse to fikk, hver på sin måte, stor betydning for oppstarten av Drammens Kvinnelige Roklubb. Det første valgte styret besto av følgende:

Formann:	Cecilie Resch
Viseformann:	Gerd Rydgren-Knudsen
Sekretær:	Eva Myklegaard
Kasserer:	Liv Ødegaard
Rosjef:	Gerd Rydgren-Knudsen
Styremedlemmer:	Lillian Onsager Marit Aabye

1946

Den første båten, en brukt firer innrigger, ble kjøpt året etter oppstarten og ble rodd av to lag i den første regattaen klubben deltok i, på Kjørboanen 17.-18. august 1946. På stilroingslaget satt Edith Svendsen, Astrid Jensen, Bodil Torgersen, Irene Western og cox Gerd Rydgren-Knutsen. På kamplaget som fikk tilnavnet «Steinbryterlaget» satt Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard, Ellen Jensen, Lillemor Petersen og cox Gerd Rydgren-Knutsen. Begge lagene endte på annenplass i sin klasse, «Steinbryterlaget» kun en fot etter vinneren, Fredriksstad Roklub.

Kamplaget («Steinbryterlaget»): Fra venstre Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard, Ellen Jensen og Lillemor Petersen. Cox var Gerd Rydgren-Knuden (se neste foto)

Stilroingslaget fra venstre: Edith Svendsen, Astri Jensen, Bodil Torgersen, Irene Western og Cox Gerd Rydgren-Knuden

Allerede uken etter vant drammensjentene sin første seier da «Steinbryterlaget» slo Hamar Kvinnelige Roklubb i regatta på Drammenselven.

1947

En ny båt ble bestilt og formannen, Cecilie Resch, begynte å se seg om etter tomt til klubbhus med plass til den forventede båtparken.

1948

Endelig kom den nye innriggeren som fikk navnet «Pernille». I ny båt vant kvinnene klubbens to første Norgesmesterskap, i både junior- og seniorklassen. De som sto for denne bragden, var Bjørg Bough, Astrid Nilsen, Gerd Ravnaas, Eva Myklegaard og Lillemor Petersen.

Klubbens første Norgesmestre i junior og senior innrigger. Fra venstre Bjørg Bough, Astrid Nilsen, Gerd Ravnaas, Eva Myklegaard, Lillemor Petersen.

Norgesmesterskapet ble arrangert av Horten Roklubb. Vi gjengir følgende fra «Sportsmanden»: «Det var prestasjoner som avtvinger den største respekt og som gir det videre arbeid rike vyer.»

Senere dette året deltok DKR i sin første internasjonale regatta i Århus i Danmark. Utpå sommeren gikk klubben til innkjøp og av sin tredje båt, en brukt innrigger. Klubbens formann, Cecilie Resch, arbeidet utrettelig med å finne egnet sted å bygge eget klubbhus og i oktober ble det lagt fram planer for det nye huset. Fram til nytt hus kunne stå ferdig, trente medlemmene fra klubbhuset til Drammens Roklub, vintertrening også i Ridehuset hvor en hagesprøyte med iskaldt vann fungerte som dusj.

Cecilie Resch ble valgt til formann i Norges Roforbunds Dameutvalg.

1949

Seniorlaget som besto av Cecilie Resch, Bjørg Bough, Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard og cox Gerd Ravnaas, var suverene i innrigger, mens starten i utrigger lot vente på seg.

Bygningsrådet behandlet tegningene til nytt klubbhus og byggingen kunne starte.

1950

Våren 1950 kunne DKR ta i bruk sitt eget klubbhus!

Enda et Norgesmesterskap ble rodd i havn av seniordamene i innrigger, Cecile Resch, Ellen Jensen, Gerd Inger Nilsen, Eva Myklegaard og cox Edith Svendsen.

De norske kvinnerne hadde i flere år tatt ansvar for egen trening og samarbeidet med danske Gunhild Robert-Hansen. Hun ledet et instruksjonskurs i regi av Norges Roforbund med Cecilie Resch som ildsjel. Kurset ble holdt i Drammens Roklubs klubbhus, 14 unge damer fra hele landet deltok.

En oppsummering av klubbens fem første år viser en liten klubb i stor fremgang. Etter ett år ble den første båten innkjøpt, etter tre år fikk klubben sine første norgesmestere og hadde tre båter, etter fem år hadde kvinnene bygd sitt eget klubbhus og var representert i Norges Roforbunds Dameutvalg.

Klubbens stifter, Cecilie Resch, hadde sittet som formann i fem år og ønsket avløsning. Eva Myklegaard ble valgt som ny formann.

1951

Det neste tiåret ble ikke preget av samme materialistiske ekspansjon, men klubben konsoliderte sin stilling på regattabanen. I Kjørboregattaen stilte tre lag, så mange lag hadde ingen kvinneklubb hatt tidligere i en og samme regatta, For å skaffe penger, inngikk de to drammensklubbene samarbeid om å arrangere danseaftener i Drammens Roklubs klubbhus.

1952

Aktiviteten i det nye klubbhuset ble lagt merke til, og nye kommende roere søkte til klubben, Innriggerlaget i junior markerte seg på regattabanen ved å slå laget som ble Norgesmester i senior i samløp.

1953

Kapproingen på Drammenselven var populær og det ble antatt at over fem tusen publikummere overvar festlig kapproing. Juniorlaget, som besto av Else Fisher, Bjørg Nilsen, Ingjerd Aanensen, Bjørg Ulsten og cox Edith Svendsen ble Norgesmester i innrigger junior i Bergen.

Juniorlaget (nybegynnere)1953: Else Fischer, Bjørg Nilsen, Edith Svendsen, Ingjerd Aanensen og Bjørg Ulsteen.

Cecilie Resch ble tatt ut til å representere Norge i EM 1953 på Bagsværd Sø, Danmark, i et firerlag hvor de andre kom fra Sandefjord Roklubb. Fra høyre: Solveig Gyllenhammer, Gerda Sperre, Cecilie Resch, Bjørg Andersen og (sittende) cox Grete Børnick.

Dette var det første laget med kvinnerøere fra Norge som ble tatt ut til å ro i et EM. Laget ble nr. to, slått med 10 cm (!) av det hollandske vinnerlaget. Sandefjord Roklubb, «Cissi» og DKR skrev historie!

Roald Lind, til venstre, var også fra Sandefjord. Han var en merittert singelroer med mange NM og flere deltagelser i Nordisk og EM. Han var også en av de første roerne i landet som trente året rundt, gikk mye på ski og innførte styrketrening.

DKR innførte i 1953 dåp av nye roere. Kong Neptun steg opp fra elven, herolder blåste fanfare og nye roerbarn ble ført ned til brygga for å la seg døpe. Et morsomt ritual som fortsatte helt fram til sammenslåingen av klubbene i 1987.

«Årets roerbarn» døpes av Kong Neptun!

«Roerbarna» på vei til dåpen!

1954

Den nyinnkjøpte uttriggeren fra Pirsch i Tyskland kom endelig til klubben. Båten fikk navnet «Henrik». Senere ble det også kjøpt en brukt singelsculler.

På Norges Roforbunds ting i Horten ble Cecilie Resch valgt som varamann til forbundsstyret. I rosesongen 1954 var tilsammen 40 roere fra DKR på vannet, og flest turer dette året hadde Sissel Lindquist med 77 turer.

1955

Det var vanskelige forhold i Horten under NM, som også var kvalifiseringsregatta for Nordisk Mesterskap i Finland. Oslo Kvinnelige Roklubb vant firer innrigger. Men forbundet bestemte at en omroingsregatta under mer rettferdige forhold var påkrevet. Der slo DKR jentene de ferske norgesmestrene og kvalifiserte seg for tur til Finland!

Det som imidlertid var uklart, var om dette var et Nordisk Mesterskap for kvinnene. Først et par timer før start kom bekreftelsen. Det var virkelig et Nordisk Mesterskap og kvinnene fra Drammens Kvinnelige Roklubb skrev historie: Ingjerd Aanensen, Gerd Tove Gussgård, Lillian Haugen, Sissel Lindquist og cox Edith Svendsen.

De aller første norske kvinnene som rodde i et Nordisk Mesterskap var alle fra Drammens Kvinnelige Roklubb: Ingjerd Aanensen, Gerd Tove Gussgård, Lillian Haugen, Sissel Lindquist og cox Edith Svendsen. Laget ble nr. tre, et stykke bak Finland, men bare 0,6 sekunder fra danskene på annenplass.

I denne 10. rosesongen var klubben representert i Norges Roforbunds styre med Cecilie Resch, Eva Myklegaard som formann i Norges Roforbunds Dameutvalg, Edith Svendsen var medlem i det samme utvalget og Ingjerd Aanensen satt i Roforbundets langturutvalg. Klubbens 10-års jubileum ble feiret med fest i Drammens Handelsstand for medlemmer og inviterte gjester.

Cecilie Resch ble det første kvinnelige styremedlemmet i Norges Roforbund; hun var en pioner!

1956

Juniorlaget med Lillian Haugen, Rigmor Hall Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgård og cox Edith Svendsen/Ingrid Sire vant samtlige uttriggerløp de stilte i og ble Norgesmester i både junior og senior.

Det ble forsøkt å sette opp scullerløp for kvinner i konkurransen, men med Cecilie Resch som eneste påmeldte strandet forsøket.

DKR vant dameklassen i Roerlangrennet og fikk napp i Norske Studenters 5-mannspokal.

1957

Fireren med Lillian Haugen, Rigmor Hall Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgård og cox Edith Svendsen vant også dette året Norgesmesterskap i junior og senior og ble tatt ut til å representere Norge i Nordisk Mesterskap, denne gang i Horten.

Fireren som deltok i Nordisk Mesterskap i Horten: Bak fra venstre Rigmor Hall-Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgaard og Lillian Haugen. Foran er cox Edith Svendsen

På generalforsamlingen på høsten ble Cecilie Resch igjen valgt som formann i klubben. DKR vant vandrepokalen i Roerlangrennet til odel og eie!

Dette glade juniorlaget fra 1957 besto av Karin ?, Tone Wahlstrøm, Ingjerd Aanensen, Åsne Graver og cox Edith Svendsen

1958

Året var preget av stor aktivitet, mange roere og regattaer både i Danmark og Sverige i tillegg til regattaene i Norge. Dette året vant kvinnene fra Drammen tre Norgesmesterskap, i firer med styrmann junior og senior samt innrigger senior. Seniorlaget med Cecile Resch, Rigmor Hall Lillebøe, Aasne Graver og cox Edith Svendsen ble tatt ut til å representere Norge i Europamesterskapet i Polen, men økonomien satte en stopper for den deltakelsen.

Tatt ut til EM 1958: Edith Svendsen, Rigmor Hall-Lillebøe. Aasne Graver, Tone Wahlstrøm. Bak står Cecilie Resch. Men økonomien strakk ikke til; det ble ikke noen tur til Polen...

1959

Endelig kom den nye, italienske fireren til klubben, døpenavn «Sølvfast». Bidrag fra tippemidlene var kr 2 000, noe oppspart kapital samt at noen av styremedlemmene tok opp lån, finansierte båtkjøpet.

Igjen representerte seniorlaget med Lillian Haugen, Rigmor Hall Lillebøe, Sissel Lindquist, Gerd Tove Gussgård og cox Edith Svendsen Norge i Nordisk Mesterskap.

Laget vant igjen NM i senior firer med styrmann, samtidig som juniorene også vant NM i junior firer med styrmann: Anne-Lise Eriksen, Gerd Inger Nilsen, Runa Johansen, Randi Stenseth og Inger Stenseth.

1960

Mindre aktivitet på regattabanen, men stort fokus på inntektssiden. Basarer og papirinnsamlinger gjorde at lånet på huset kunne reduseres fra kr 7000 til kr 4000.

1961

Drammen kommune ba klubben flytte klubbhuset under feiringen av byens 150 års jubileum! Huset måtte deles i to og midlertidig flyttes til Gilhus Gård i Lier for senere å bli flyttet tilbake ca. 100 meter lengre opp langs elven. Alt arbeidet med flyttingen måtte medlemmene selv stå for!

Som en kompensasjon fikk byens to roklubber ansvaret for salg av suvenirer under jubileet, noe som ga DKR en inntekt på kr 2064,28. Medlemmer hjalp også til under Drammens Roklubs populære danseaftener, noe som også ga inntekter til en slunken klubbkasse.

Klubben mottok også kr 2000 i tippemidler til innkjøp av ny innrigger.

I Drammensregattaen stilte bare et stilroingslag fra DKR.

For å få fram og utvide interesse for roing sørget styret for å ha interessante foredragsholdere på noen av medlemsmøtene. Året før hadde klubben besøk av Eva Meisel som fortalte om roing i Ungarn, og i 1961 ble det orientert om førstehjelp av John Kittilsen, mens Jocum Paulsen, Christiania Roklub og Nils Grønn, NSR, holdt foredrag om langturroing.

1962

Liten aktivitet på regattabanen.

Beretningen forteller at det ble arrangert skisøndag med felles busstur til Tronstad i Lier for å gå på ski tilbake til Drammen. Bussreisen ut kostet kr 1,75.

1963

Den nye innriggeren, bygget av Poulsson i Danmark, ankom klubben og ble døpt på klubbens stiftelsesdag, 6. september. Båten ble døpt av skipsreder Jens Hagen fra Oslo og fikk navnet «Dano» etter velvillig transport med Da-No linjens skip fra Danmark til Norge.

For å skaffe penger til båten, ble det satt i gang utlodning av dukkestue på Bragernes Torg.

*«Dano» døpes av skipsreder Jens Hagen etter at innriggeren fikk gratis transport med Da-No-linjen fra Danmark til Norge**

**Baugen av «Dano» er fortsatt å se på juniorrommet i klubbhuset i 2024!*

1964

Drammen kommune bevilget kr 20000 til bygging av nytt klubbhus.

Etter at medlemmene selv hadde ledet innetreningen i mange år, engasjerte klubben nå Odd Jensen fra Drammen Turn.

Aud Sandengen vant Roerlangrennet for klassen under 17 år.

Klubbens formann i til sammen 12 år siden starten i 1945, Cecilie Resch, takket for seg etter en innsats både for klubben og Roforbundet som det sto enorm respekt av. Tove Juritzen ble valgt til ny formann.

Åpning av rosesongen 1964.

1965

Klubbens første 20 år ble markert med en enkel tilstelning i klubbhuset.

I Roerlangrennet tok klubben sitt 5. napp i fem-mannspokalen, og vant for annen gang denne til odel og eie.

Dameutvalget sendte ut orientering til klubbene om en ny båttype, dobbeltsculler. DKR sa seg interessert og søkte om å få tilskudd til på kr 2500 til innkjøp av båten.

Klubbens første hederstegn ble tildelt Cecilie Resch, Eva Myklegaard og Edith Svendsen.

1966

Etter flere år med regattatørke stilte DKR igjen et begynnerlag i regattaer. Laget besto av Aud Sandengen, Torill Skjold, Laila Kind, Berit Jølsen og cox Randi Aaserud.

Full innsats! Cox Randi Aaserud, Berit Jølsen, Laila Kind, Torill Skjold og Aud Sandengen

Den nye dobbeltsculleren kom endelig i hus. Og klubben mottok singelsculleren til Cecilie Resch, «Mathilde», som gave.

Drammensspiken i forbindelse med Drammensdagen 1966 ble hentet fra medlemmene i Drammens Kvinnelige Roklubb; den heldige ble Gerd Grimeli.

1967

Dobbeltsculleren ble døpt «Cissi» og kunne endelig tas i bruk. Dette ble en meget populær båttype. Laila Kind og Aud Sandengen vant klubbens første seier i denne båttypen. Endelig viste DKR igjen bredde på konkurransebanen da fjorårets begynnerlag i firer stilte i juniorklassen og et nytt firerlag også viste fine tendenser.

1968

Klubben stilte lag i junior og senior dobbeltsculler og senior firer med varierende mannskap. De etablerte roerne som hadde styrt klubben i mange år, ønsket avlastning og det ble valgt et nytt, ungt styre med basis i begynnerlaget fra 1966. Aud Sandengen ble valgt til formann.

1969

Interessen for roing var stigende! Trine Lise Kaalstad og Gro Eriksen viste lovende takter i junior dobbeltsculler og en ny junior firer begynte å vinne på konkurransebanen.

Dobbeltsculleren ble trent av Laila Kind og fireren av Aud Sandengen som begge gikk roforbundets utdanningsstige for trenere, med fullført B kurs, senere også C-kurs - som landets to første kvinner.

I skolemesterskapet vant Fjellheim skole med roerne Anne-Grethe Carlson, Trine Lise Kaalstad, Kari Sørensen, Anne May Lind Olsen og cox Berit Andresen.

1970

Et stort år i en liten klubbs historie, 25-års jubileum med stor fest i Børsens selskapslokaler. Stifteren av klubben, Cecilie «Cissi» Resch, ble utnevnt til klubbens første æresmedlem.

Aasne Graver og Tone Wahlstrøm mottok klubbens hederstegn.

I henhold til klubbens lov skulle tildeling av æresmedlemskap vedtas på generalforsamling.

Medlemmene, unntatt Cissi, ble innkalt til ekstraordinær generalforsamling i mai måned med kun ett punkt på programmet, utnevnelse av Cissi som æresmedlem. Alle fikk munnkurv, og

alle medlemmene holdt tett, slik at dette kom som en stor overraskelse på hovedpersonen under festen.

Men før jubileumsmarkeringen hadde klubben vært gjennom den beste sesongen på 10 år. De aktive bygde selv ny brygge etter at klubben mottok kr 5200 av Drammen kommune. Det ble penger til overs og disse ble brukt til oppussing av klubbhuset. Fra Leif Gran mottok klubben kr 1500 til innkjøp av en etterlengtet instruksjonsbåt.

Trine-Lise Kaalstad og Gro Helen Eriksen vant uttaket til 4-landskamp og reiste til Groningen i Holland sammen med Laila som trener. Klubbens første representasjon siden 1959!

4-landskamp i Groningen 1970. Laila Kind er trener, Trine Lise Kaalstad og Gro Helen Eriksen

I dobbeltscullerens fravær brukte juniorfireren tiden godt og seiret i kretsmeesterskapet. Vi manglet et napp i sølvfatet som var premien i dobbeltsculler. To av jentene, Kari Sørensen og Anne-Grethe Carlson, stilte i dobbeltsculler og vant sølvfatet til odel og eie. Dermed hadde vi to gode dobbeltscullerlag.

Juniormesterskapet i Horten var uttakingsregatta for Nordisk Juniorlandskamp. Gro Helen Eriksen og Trine-Lise Kaalstad ble Norgesmester i junior dobbeltsculler og vant også uttaket, det andre laget til DKR kom på annenplass. Anne-Grethe Carlson, Norunn Ringstad, Anne-May Lind Olsen, Kari Sørensen og cox Wenche Knutsen ble Norgesmester i firer junior. Laget ble trent av Aud Sandengen.

Norgesmeesterskapet for senior på Årungen var uttakingsregatta til Nordisk Mesterskap. Diana Hoff og Laila Kind deltok både i dobbeltsculler og singelsculler. Vinneren i singel var Vigdis Hegstad fra Bærum Roklubb, som sammen med Laila ble valgt til å representere Norge i landskamp mot Sverige på Årungen.

Diana Hoff og Laila Kind på Årungen 1970. Tittelen på T-skjorta til skotske Diana minner om at hun har representert Skottland i roing. (I 1999 bodde hun i Kristiansand og utmerket seg ved å bli den første kvinnen fra Europa som rodde over et hav alene. Fra 2009 ble hun igjen medlem av Drammen Roklubb.

DKR ble premiert for å være landets beste dameroklubb!

Styret i jubileumsåret 1970 sammen med klubbens stifter, Cecilie «Cissi» Resch (utnevnt til det første æresmedlemmet i DKR!). Fra venstre: Gro Helen Eriksen, Berit Jølsen, Aud Sandengen, Cecilie Resch, Torill Skjold og Laila Kind. Randi Aaserud var ikke tilstede da bildet ble tatt.

1971

4-landskampen for juniorer ble arrangert i Horten. I dobbeltsculler vant OKR uttakingsregattaen og representerte Norge. Kari Ringstad representerte i singelsculler. I den internasjonale regattaen dagen etter vant Tyskland med knappest mulig margin til Kari Ringstad og Anne-Grethe Carlson i dobbeltsculler, men de slo sine norske konkurrenter fra dagen før.

I kretsmeesterskapet på Årungen vant Kari og Anne-Grethe dobbeltsculler junior og Norunn Ringstad og Trine Lise Kaalstad dobbeltsculler senior.

Norgesmeesterskapet for junior ble arrangert i Bergen, en stor kontingent drammensjenter reiste over fjellet for å delta. Kari og Anne-Grethe ble igjen Norgesmester i dobbeltsculler.

Basert på årets gode resultater fikk juniorjentene lov til å ro utenfor konkurranse i NM. I en lånt båt for 90 kg mannskap slo de samtlige andre lag og ble tatt ut til å representere Norge i Nordisk Mesterskap i Åbo i Finland. I det internasjonale selskapet klarte ikke 17-åringene å hevde seg, men de fikk en flott og lærerik tur sammen med sin trener, Aud.

I Drammensregattaen stilte klubben for første gang et juniorlag i dobbeltfirer, dessverre uten konkurranse fra andre klubber. Laget besto av Kari Ringstad, Anne-Grethe Carlson, Liv Carlsen, Marion Teie og cox Wencke Knutsen.

Rosesongen ble avsluttet med klubbkapproing, dåp av nye roere og dåp av dobbeltfireren som fikk navnet «Quadro». Norges Roforbunds president, Jens Grevstad, viste klubben den ære å døpe båten.

DKR ble igjen premiert for å være landets beste dameroklubb!

1972

Stor aktivitet i klubbhuset gjennom hele sommeren, 80% av medlemmene hadde en eller flere turer på vannet.

Anne-Grethe og Kari satset friskt videre i junior dobbeltsculler og hadde deltakelse i 4-landskamp i Hamburg og Nordisk Juniormesterskap i Sorø som sine klare mål. Ingen andre norske lag klarte å slå drammensjentene og representasjonsoppgavene var klare. Roerne fra Tyskland og Holland ble for sterke i 4-landskampen, men Kari og Anne-Grethe slo laget fra en sterk ro-nasjon som Danmark. I Nordisk Juniormesterskap endte laget på en tredje plass etter Sverige og Danmark, men foran Finland.

i

Anne-Grethe Carlson og Kari Sørensen representerte Norge i Nordisk Juniormesterskap i Sorø

Drammens Kvinnelige Roklubb viste bredde i de hjemlige regattaene. I Norgesmesterskapet deltok tre lag, i kretsmesterskapet deltok syv lag, i Kjørboregattaen fem lag og i Drammenskapproingen deltok omtrent alt som var av ivrige konkurranseøvere. I kretsmesterskapet seiret Anne-Grethe og Kari i junior dobbeltsculler og Lise Gulbrandsen, Wenche Knutsen, Kari, Anne Grethe og cox Ina Helgesen i junior dobbeltfirer.

Kari og Anne-Grethe fortsatte å vinne resten av sesongen.

DKR erobret pokalen til beste dameroklubb på regattaen på Jonsvannet i Trondheim.

Kari Sørensen og Anne-Grethe Carlson viser hvorfor de var Norges beste junior dobbeltsculler i 1972.

1973

Flere av de gode juniorroerne gikk over til seniorklassene hvor deltakelsen i regattaer var dårligere. Innsatsen fra konkurranseroerne var derfor dalende.

I Drammensregattaen stilte klubben for første gang i åtter med styrmann, båten ble lånt av Drammens Roklub. De som rodde åtteren var: Liv Carlsen, Marion Teie, Solfrid Ruud, Aud Sandengen, Laila Kind, Anne Grethe Carlson, Kari Sørensen, Norunn Ringstad og cox Wenche Knutsen.

Vi gikk til innkjøp av en ny dobbeltsculler som fikk navnet «Trim». Cecilie Resch var båtens gudmor.

1974

Styret begynte igjen å se på muligheten for å bygge nytt klubbhus, eventuelt å bygge ut på eksisterende tomt. Drammen kommune ble tilskrevet, men saken førte ikke fram.

Roklubbene i Drammen dannet Buskerud Routvalg og forsøkte å danne ny roklubb på Ringerike for å kunne ha egen krets, kravet var at det måtte være tre klubber minst i en krets. Aud Sandengen, Tore Jernberg fra Drammens Roklub og en representant fra Buskerud Idrettskrets holdt møte på Hønefoss med mange interesserte, men en egen krets ble aldri en realitet.

På årsmøtet ble Lise Gulbrandsen valgt til ny formann.

1975

Den nyvalgte formannen trakk seg på begynnelsen av året og Aud Sandengen fortsatte som formann.

To nye båter ble døpt ved sesongåpningen, en plastsculler fikk navnet «Nøkken» og en liten, lekker følgebåt fikk navnet «Sporten». Denne ble imidlertid stjålet etter kort tid, sporene tydet på at tyvene hadde kjørt den bort med en lastebil.

Nytt, lovende dobbeltscullerlag i junior var tvillingene Audhild og Kjellaug Tørstad. Allerede i årets første regatta vant de med flere båtlengder. Under NM i Trondheim ble laget Norgesmester etter et spennende løp hvor fem lag kom i mål innen en tidsforskjell på 3,5 sekunder.

I kretsmesterskapet gjorde DKR omtrent rent bord og fikk tildelt Oslo Rokrets' statuett for beste dameroklubb.

I Skolekapproingen vant St. Hallvard Gymnas sin klasse med følgende roere fra Drammens Kvinnelige Roklubb:

Audhild Tørstad, Kjellaug Tørstad, Anne Clausen og Solrun Nygård.

Klubbens 30 års jubileum ble feiret på stiftelsesdagen 6. september hvor også roforbundets president, Thorleif Torgersen, var til stede. Klubbens stifter og Rådets formann, Cecilie Resch, utdelte hederstegnet til formann Aud Sandengen for «ivrig og samvittighetsfullt arbeid siden 1968».

På generalforsamlingen i oktober måned ble Laila Kind Olsen valgt til ny formann.

DKR feirer 30-årsjubileum: Leif Gran og Cecilie Resch

1976

God tilgang på nye roere og en ny dobbeltsculler med tilskudd av tippemidler. Båten fikk navnet «Femina» og ble døpt av Aud Sandengen.

Konkurranseroerne satset friskt og deltok i alle de norske regattaene. I det 15 km lange Krokstadløpet i Drammen stilte Laila Kind Olsen i singelsculler som eneste kvinne.

Norges Roforbund fikk invitasjon til en regatta kun for dameroere i Wasch i Polen. Regattaen var til minne om de som falt på dette stedet under 2. verdenskrig. Foruten lag fra Polen, deltok roere fra Bulgaria, Ungarn, Øst-Tyskland og Norge. Eva Mølmen var gjennom uttaking, semifinale og B-finale og oppnådde en 8. plass totalt. Anne-Lise Kind og Anne Gjerde i dobbeltsculler rodde uttaking og oppsamling og nådde en finaleplass, men hadde dessverre et uhell i finalen. Dagen etter deltok roerne på en minnehøytidelighet ved De falnes kirkegård.

Det så ut til at det var vanskelig å la våre følgebåter være i fred. Motoren ble stjålet fra klubbhuset, men ble funnet igjen i Parken.

*Aud Sandengen som gudmor for den nye dobbelsculleren «Femina».
Norunn Ringstad og Laila Kind Olsen er faddere og ser fram til jomfruturen!.*

1977

Det var stor oppslutning om innetreningen som ble ledet av rosjef Solfrid Ruud. Både treningen på St. Hallvard skole, vekttrening og trening i robassenget til Ormsund Roklubb gjorde roerne godt forberedt til rosesongen. Vårflom og tømmerutslipp i elva gjorde imidlertid starten på rosesongen slitsom og treningen ble flyttet opp til Stordammen på Konnerud hvor en velvillig gårdeier lot oss få oppbevare båtene.

En ny egenfinansiert singelsculler ble døpt «Umesco» ved sesongåpningen.

Meget stor aktivitet, mange roere og mange kombinasjoner. Senior dobbeltfirer med Tove Kristiansen, Eva Mølmen, Anne Gjerde og Anne-Lise Kind med Jorunn Skoglund som cox vant en sensasjonell førsteplass i Københavnregattaen.

I Krokstadløpet stilte DKR med fem scullerroere. Eva Mølmen var raskest ned den 15 km lange banen.

Friske forhold etter en økt på elva 12. april 1977: Tove, Anne, Kristin, Eva og Laila.

1978

Ro-jentene i Drammen- nytt treningsopplegg

Jentene i Ro-klubben satser hardt på en ny sesong og de har vært så heldige å få leie robassenget på Norges Idrettshøyskole en kveld annen hver uke.

Treneren deres Aud Sandengen venter seg endel forbedringer av teknikken på grunn av treningen i dette bassenget.

Det skal forøvrig settes inn

en strømregulator i bassenget med det aller første. Da kan en regulere motstanden i vannet slik at det ligger så nært opp til det naturlige som mulig.

Bildet viser endel av ro-jentene i aksjon i bassenget. På kanten står treneren Aud Sandengen og sørger for at treningen blir effektiv.

Foto: Ulf Noreng.

*På Norges Idrettshøyskole for å ro i basseng hver andre onsdag, Aud Sandengen er instruktør.
Utklipp fra Fremtiden 17.01.1978*

Tilstrømmingen av nye medlemmer var noe mindre etter at klubben måtte sette inntaksstopp året før. Seniorroerne med Tove Kristiansen, Anne Gjerde, Anne-Lise Kind og Eva Mølmen deltok i regattaer i Sverige, Danmark og Tyskland.

Laila Kind Olsen ønsket avløsning som formann og Aud Sandengen overtok for en ny periode.

1979

Stor aktivitet på vannet og konkurranseroerne gjorde seg bemerket. På Kongsvinger dette året vant drammensjentene alle klasser de stilte opp i. Juniorroerne i dobbeltfirer med Lisbeth Johnsen, Cathrine Breivik, Tone Martinsen, Bjørg Skoglund og cox Jorunn Skoglund vant klassen sin i Københavnregattaen.

Overnatting i gymsalen på en skole var vanlig på tur. Kveldsstemming fra Simlångan, Sverige

Langrenn er god vintertrening for roere, noe DKRs medlemmer demonstrerer her i Drammensmarka.

1980

Klubbens 35-års jubileum ble feiret med middag på Sanitetshuset på Åssiden. Under middagen ble Laila Kind hedret med klubbens hederstegn.

DKRs styre under 35-årsfesten

På generalforsamlingen ble Eva Mølmen valgt til ny formann.

1981

Vintertreningen ble ledet av Tone Simensen. Konkurranseroerne reiste inn til Norges Idrettshøyskole annenhver lørdag for å trene i robassenget.

1982

Til tross for at 15 nye medlemmer fant veien til klubben, var dette en laber sesong da Eva Mølmen var klubbens eneste konkurranseroer. Etter dommerutdanning stilte Eva Mølmen som dommer i fire nasjonale regattaer i tillegg til den internasjonale Årungenregattaen.

1983

Det ble besluttet å ta ny kontakt med Drammen kommune for å fortsette planene om bygging av nytt klubbhus, og en ny komite med Eva Mølmen, Laila Kind Olsen, Cecilie Resch og Aud Sandengen ble valgt. I tillegg ble arkitekt Gaute Bergø (roerpappa) med i komiteen.

I skoleferien ble det arrangert roleir under ledelse av Aud Sandengen på Mylla i Nordmarka, et populært tiltak for de yngste med foreldre og søsken.

Roleir på Mylla i Nordmarka. Auds datter Ina på 3 år er med og hjelper til!

Kveldsstemning rundt bålet før man kryper til køys i teltene.

Klubben kjøpte en ny dobbeltsculler beregnet for nybegynnere, båten fikk navnet «Knøttenes».

På generalforsamlingen ble Aud Sandengen valgt til formann, hun var klar for sin 3. periode.

1984

Planene om bygging et nytt klubbhus fortsatte og det ble holdt møte med ordfører Einar Haflan, rådmann Johs Sanderud og parksjef Steinar Sannes. De mente at Sølfastøya var det beste alternativet for plassering av roklubben(e), selv om de ikke ville presse klubbene ut av byen. Vi hadde også felles møte med styret i Drammens Roklub, men ingen av oss ønsket å flytte helt opp til Sølfastøya.*

Klubbens scullerøer, junioren Jorunn Haga, deltok i Københavnregattaen og ble tatt ut til å representere Norge i junior Nordisk.

Som året før ble det også denne sommeren arrangert roleir for de yngste med familie og søsken på Mylla nord i Nordmarka under ledelse av Aud Sandengen.

For å forsøke å få større interesse for instruksjon ble det sammen med Drammens Roklub satt i gang emnekurs under ledelse av Aud Sandengen. Den teoretiske delen gikk høsten 1984 og den praktiske delen på Norges Idrettshøyskole vinteren 1985.

Sammen med Drammens Roklub ble det arrangert utlodning av lekestue på Bragernes Torg for å skaffe penger til fremtidig husbygging.

På trenerforum hvor Eva Mølmen og Aud Sandengen deltok, ble overgangen til 2000 meter for kvinnene diskutert. Hittil hadde de bare konkurrert over 1000 meter på regattabanene. Drammen kommune sendte brev til roklubbene med seks alternative forslag til bygging av nytt klubbhus.

**Regattaen Sølvfastløpet og vandrepokalen med samme navn ble skrevet med v som i det edle metallet, men opprinnelsen til navnet er en tidligere eier av øya ved navn Sølfast (Sylvester) Ingvaldsen, som døde i 1788.*

1985

Byggesaken gikk videre og i mars måned var Aud Sandengen og Laila Kind sammen med formannen i Drammens Roklub, Rolf Andreassen, i møte med Drammen kommune ved ordfører Einar Haflan, teknisk rådmann Johs Sanderud, byplansjef Ulf Tellefsen og byplanlegger S. Enger. Kommunen ønsket en avklaring på tomtespørsmålet og det forelå til slutt to alternativer som klubbene kunne godta, Parken/Lilleparken eller Gropa. Konklusjonen på dette møtet var at kommunen internt skulle drøfte saken og gi innstilling overfor bygningsrådet.

Kun tre roere fra DKR deltok i konkurranser, Jorunn Haga, Gunhild Myhr og Linda Ødegaard.

Klubbens 40-års jubileum ble feiret på Hotvet Gård på stiftelsesdagen 6. september. Kveldens høydepunkt var da klubbens stifter, Cecilie Resch, kalte fram sine to gode venninner, Eva Myklegaard og Edith Svendsen, og utnevnte dem til æresmedlemmer. Også disse utnevnelsene hadde blitt vedtatt på ekstraordinær generalforsamling allerede i mai, og alle klarte å holde dette hemmelig for Eva og Edith.

Bilde av Cissi, Eva og Edith fås av Laila og settes inn her.

1986

Drammen Bys 175-års jubileum ble feiret med idrettsmesse i Drammenshallen hvor roklubbene hadde felles stand. I idrettsforbundets jubileumsstafett rodde Jorunn Haga stafettpinnen fra Mjøndalen til Drammen.

Norgesmesterskapet ble arrangert i Bergen og våre tre konkurranseroere deltok. Aud og Cissi tok turen over fjellet og bodde sammen med roerne på skole.

Den årlige «Tenn et lys»-aksjonen for Vidaråsen eller Blindedeforbundet var en av klubbens mange dugnadsjobber for å hjelpe på en slunken klubbkasse

1986-1987 Aud forteller:

DKR hadde store utfordringer med båthuset som sårt trengte reparasjoner og en økonomi som var dårlig. Bingo, julemesse med utlodning av egenbrodert juleduk, i flere år utlodning av dukkestue, lotterier og annen dugnad under Drammensdagene og Drammensmessen, kiosksalg under dansetilstelninger på Syvertsvollen og under Outboardrace, «Tenn-et-lys» aksjon, basarer og papirinnsamling, vasking av kontorer og vinduer etc. Det bidro til et godt miljø og samhold i klubben og gjorde DKR kjent i byen, men det var strevsomt og ga sjelden store inntekter.

Også innad i styret trengte vi nye, uthvilte personer som kunne ta i et tak. Det var nå blitt vanlig å fortsette skolegang utenfor Drammen, så disse jentene var uaktuelle for styreverv. Andre hadde stiftet familie og hadde ikke tid, selv ville jeg bruke mer tid med min 7-årige datter.

Hvilken vei skulle roklubben vår gå videre? Året før hadde Cissi og jeg vært i Bergen med bare tre roere, en stor kontrast til aktiviteten for noen år tilbake. Skulle vi utvide klubben også med gutter? Da trengte vi nytt hus med mye større plass, nye garderober og nye båter. Hva om Drammens Roklub begynte å åpne opp for jenter? Det var lite sannsynlig at det var plass til to likestilte roklubber i en så liten by som Drammen. Jeg grublet lenge, følte stort ansvar for klubben etter alle disse årene som formann og trener.

Så da jeg gikk tur med hunden en kveld, slo det meg at kanskje løsningen var å slå sammen byens to roklubber! Hvordan ville Cissi reagere på dette forslaget? Hun stiftet DKR og klubben var hjertebarnt hennes. Jeg ringte henne før jeg la forslaget fram for styret. Vi ble enige om å be om et møte med Drammens Roklub. Møtet ble holdt 17. september 1986 og dette var den første spede begynnelsen til sammenslåingen av klubbene.

Rådet i DKR ble orientert om saken og vi innkalte til ekstraordinær generalforsamling 12. februar 1987. Der ble styret gitt fullmakt til å fortsette arbeidet med en eventuell sammenslåing av klubbene. For meg var det viktig at det var en sammenslåing av klubbene, ikke at vi som den minste klubben ble spist opp av den andre. Det var en æressak for meg at alle medlemmene var informert og visste hva vi hadde begynt på. Da Drammens Roklub begynte å kjøre sololøp, reagerte jeg negativt. Det ble derfor Gerd Hovd, Britha Asbjørnsen og Tove Stenbekk som arbeidet videre på vegne av DKR. Felles styremøte i klubbene ble holdt 7. april 1987. Etter dette ble klubbens lover gjennomgått for å tilpasses en ny klubb. Jeg foreslo at den nye klubben skulle hete Drammen Roklubb for å markere endringen.

Det nye lovforslaget til Drammen Roklubb ble presentert på felles styremøte 13. oktober og godkjent av begge styrene. Nytt felles styremøte ble holdt 23. oktober 1987.

Drammens Kvinnelige Roklubb avholdt ordinær generalforsamling 27. oktober hvor det nye lovforslaget ble fremlagt og det var enighet om at komiteen skulle arbeide videre med sammenslåingen av klubbene.

I felles styremøte ble det vedtatt å holde konstituerende generalforsamling 4. desember 1987, etter at styrene igjen hadde kommet sammen for å diskutere eventuelle merknader til lovforslaget.

DKR avholdt felles styre- og rådsmøte 2. desember hvor det endelige lovforslaget ble presentert. Samtidig ble Statutter for Drammens Kvinnelige Roklubb Fond fremlagt som tillegg til lovene. Møtet besluttet også å tildele DKRs hederstegn til Berit Jølsen, Norunn Ringstad og Kari Ringstad på DKRs siste julemøte 15. desember 1987.

Den konstituerende generalforsamlingen ble avholdt 4. desember 1987. Ikke alle var like godt informert da noen av de eldste i Drammens Roklub nektet å godta kvinner i sitt klubbhus. Da var jeg glad vi hadde vært så nøye i saksgangen. Det ble imidlertid besluttet at Drammens

Kvinnelige Roklubb og Drammens Roklub skulle gå sammen til Drammen Roklubb. Det ble valgt et nytt styre med medlemmer fra begge de tidligere klubbene.

Jeg gikk av som formann etter å ha hatt dette vervet i til sammen 13 år, i tillegg til å ha vært trener og styremedlem. Det var fine år og jeg hadde lært enormt mye. Alle de flotte ungdommene jeg hadde fått jobbe med, oppturer på regattabanen med reising i inn- og utland. Vi var en klubb med god samarbeidsånd. Vi fikk ingen ting gratis, men det at vi måtte trekke sammen, ga oss også et unikt miljø som flere snakker om og minnes med stolthet mange år senere.

Kvinner og menn i samme sculler i Drammen. De to formennene Aud Sandengen og Finn Torgersen regner med at man kan se samme sculler allerede i år.

Kvinne og mann vil ro i samme sculler

DRAMMEN: Det er ikke riktig at kvinner skal drive idrett og avette. Det skal være forbeholdt mannen. Slik var innstillingen i Drammen Roklubb da kvinnene i 1945 ville forsøke seg som roere. De fikk rett og sielt ikke lov til å bli medlem av klubben. Jentene gav seg ikke. De ville drive med roing på like linje med sine mannlige venner.

Kvinnene så derfor ingen annen løsning på problemet enn å danne sin egen roklubb i Drammen. I dag er tonen en helt annen. Nesten bokstavelig talt ønsker de nå å ro i samme båt. Man vil bort fra det «samboerforholdet» som har eksistert i en årrekke og få det hele inn i «lovlige» former i form av et reelt «ekteskap».

Av Oddvar Rørve
Per Jacobsen (foto)

Selv om de to klubbene har hvert sitt klubhus og hver sine medlemmer, så har leidingsskillet ikke tiden vært det samme.

Denne deler av Drammenselva. De to roklubbene har hatt et utstrakt samarbeid. Nå vil de to klubbene gå seg sammen slik at de står sterkere både administrativt, idrettsmessig og i sine krav overfor Drammen kommune.

Ikke satrede
- Er det noen en gang med utvetele avstand som bare stiller ublikt krav overfor kommunen, Finn Torgersen og Aud Sandengen?
- Nei, overhode ikke. Begge klubbene mener at de kravene vi stiller

overfor kommunen på ingen måte er ulike. Vi ønsker oss rett og si et bedre forhold til å drive idretten vår under. Slik som situasjonen nå er for våre mannlige roere så kan det faktisk gå på felles linje. Det egentlig bare et under at ingen av roerne har blitt registeret iverkjert i det de er i ferd med å gå fra båtstasjon og over til Drammenselva. Blifstene respekterer overhodet ikke skillingen som viser at det er en fjerde generasjon ved båttallene våre.

Til Gropa
Vi ønsker å bygge båttaller på kommunens område i Gropa en kilometer lenger opp i elva. Det har vi to vedtak i kommunestyret på at vi skal få lov til, men i de senere årene har kommunen sagt nei. Dermed vi får bygge båttaller der opppe så er vi borte fra all frakk samtidig som vi får et område å trene på som er langt bedre enn det vi har i dag. Enhetlig i kommunen vil ha oss opp på Selvføstøya. Det er ikke vi interessert i da vi da ikke har særlig store muligheter til rekruttering.

Bli sterkere
- Menner vil da kvinnene kan i

Roklubben, mannen i Drammen Kvinnelige Roklubb Aud Sandengen?
- Vi ønsker rett og sielt å bli en sterkere klubb. Slik som det er i dag så driver begge klubbene den samme idretten. Men har i realiteten drevet ledelse. Ved å gå sammen har vi større muligheter til å få en rasjonell ledelse. Samtidig så vil vi også stå sterkere overfor kommunen. Drammen Kvinnelige stiller også med svært dårlige forhold i klubbhuset. Det er vel bare et tidspunkt når tal lokalene ramler sammen.

Praktiske detaljer
- Hvor langt har dere egentlig kommet i arbeidet med å slå sammen klubbene, Finn Torgersen?

- Egentlig har vi kommet svært langt. Når det etter planen så skal vi gå sammen innen årets utgang. Det er vel bare praktiske detaljer som står igjen å løse. Klubbene har to regirverk som vi må få sammenlignet innens sammenstillingen er et faktum. Viljen til en sammenstilling er midlertidig meget stor i begge klubbene. Av den grunn regner jeg med at de problemene vi har skal kunne løses på en lett måte.

Båtrace på elva

DRAMMEN: Outboardrace på Drammenselva er et meget populært tiltak. Publikum elsker fart, dramatisk og spennende. Det får de når Outboardklubben og Ro-

klubben slår til med båtrace. Andre helgen i august skal det igjen arrangeres båtrace.

Av Oddvar Rørve

Selv om vi driver med båtspor og astro blir drevet med mektisk kraft, så er ikke vi i høyeste grad med på å arrangere dette båtrace. For oss er dette en meget fin

kontaktklubb. Båtrace er en svært publikumsvennlig idrett. Her får man dramatisk, spennende og fart, det som publikum virkelig ønsker seg.

Leie kullisjoner
De siste årene har vi hatt en del leie kullisjoner med blant annet rallycross på Lyngskanalen.

Det har ført til at begge arrangørene ikke har hatt den publikumstilfredsheten som man egentlig kunne ha hatt. Denne gang har vi derfor bevisst lagt oss i god avstand fra arrangementet på Lyngskanalen, nest tiden mensig, så Finn Torgersen i Drammen Roklubb.

(Hans Petter: Her passer det å legge inn skannet avisoppslag om at Finn Torgersen og Aud Sandengen skal ro i samme båt!)

Kanskje kan det være en faksimile som dekker en hel side, nesten???? HP

Pioneren Cecilie «Cissi» Resch la ned årene for godt i 2020, fem måneder etter sin 100-årsdag. Hennes minneord skrevet av hvem andre enn Aud Sandengen hører hjemme her og er samtidig en passende epilog i historien om Drammens Kvinnelige Roklubb:

Cecilie Resch – til minne

En pioner har lagt inn årene.

Cecilie Resch døde 29. juli 2020 og ble bisatt 13. august 2020. Cissi var født 4. mars 1920 og rakk å fylle 100 år. På den store dagen hadde hun besøk av familie og også leder i Drammen Roklubb, Fredrik Bekken. Cissi var alltid levende interessert i rosporten og Fredrik kunne fortelle mye om sin tid som topp internasjonal roer. Han hadde en lydhør tilhører som visste å stille de riktige spørsmålene.

Cecilie Resch sørget for at også damene kunne drive rosport i Drammen. I 1945 tok hun initiativ til å starte Drammens Kvinnelige Roklubb og i 12 år var hun klubbens formann. Hun deltok selv i konkurranser, blant annet ble hun tatt ut til EM i 1953. Hun ble også tatt ut til EM 5 år senere, men økonomien satte en stopper for denne deltakelsen.

Det var ikke lett å være kvinnelig idrettsutøver den gang. Men Cissi tok opp kampen med det etablerte gubbeveldet og ble den første kvinnen som ble valgt inn i styret i Norges Roforbund, først som varamedlem i 1954 og som fullverdig styremedlem i 1957. Allerede i 1948 ble hun leder av Dameutvalget i Norges Roforbund.

Hun var en ivrig pådriver for at kvinnene skulle få trening og opplæring og å utdanne egne trenere. I sin første formannsperiode i Drammens Kvinnelige Roklubb sørget hun ikke bare for innkjøp av båter til klubben, men også at klubben fikk sitt eget klubbhus som sto ferdig i 1950. Da Drammens Kvinnelige Roklubb feiret sine første 25 år med en flott fest i Børsen i 1970, ble Cissi utnevnt til klubbens æresmedlem. Av andre utmerkelser fikk hun Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing i 1954 og Drammens Kvinnelige Roklubbs hederstegn i 1965.

Drammens Kvinnelige Roklubb var hjertebarnt til Cissi. Det var selvfølgelig vondt for henne da forslaget om å slå sammen byens to roklubber kom opp og ble en realitet i 1987. Men hun gikk med liv og lyst på nye oppgaver i det som ble Drammen Roklubb. Hun var i mange år president i Rådet i klubben og sørget for å skaffe mange spennende foredragsholdere til klubbkvelder.

Cissi var glad i barn og ville at de skulle bli flinke til å gå på ski. Hennes skiskoler var godt kjent i Drammen, Hun var selv en habil skiløper med flere starter i Birkebeinerrennet. I mange år var hun sekretær i «Selskabet til Drammens Forskjønnelse og Gavn». Med hennes bakgrunn som gartner og ansatt på Statens Gartnerskole på Jensvold, var hun årlig med på å kare Drammens flotteste hager, dette var oppgaver hun hadde stor glede av.

Cecilie, som kollegene kalte henne, inviterte gjerne kolleger hjem, mange har gode minner om hennes gjestfrihet. Også vi i Drammens Kvinnelige Roklubb ble invitert hjem til Cissi, enten på medlemsmøter, for å markere klubbens stiftelsesdato eller for en hyggelig prat. Alle betydde vi mye for Cissi og hun for oss.

Drammen Roklubb har mistet en bauta innen dameroing, familien har mistet en kjær, gammel tante.